

Атанас Далчев

Убийство

По дъжда като паяк се спусна
дето никой в нощта го не чакаше,
слезе тъмен, по-тъмен от мрака,
и задъхан, със дъх върху устните.

Спря, послуша се, пълен с тревога,
чу уплашен да бие сърцето му:
само ножа бе взел за свидетел,
даже сянката беше му много.

Дали сън беше то или истина?
Под прозорците в мрака се мерна
и изчезна по стълбите черни.
Нейде порта отворена писна.

И след миг една бяла светкавица
го видя да измива тревожно
под капчука петната от ножа,
който все неизмит си оставаше.

От стрехите на къщите слитаха
звънко капките и часовете.
Но дъждът, тъмнината и ветърът
бяха овреме скрили следите му.

И напусто капчуците викаха
и тръбяха тревога тръбите.
Чу ли някой вестта за убийството?
На площадите нямаше никой.

1926 г.

КРАЙ

© 1926 Атанас Далчев

Източник: <http://litclub.com/library/bg/dalchev/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12106>]